

Jeg vil male en malstrøm, en ordflom, en virvelvind i storform, en drøm snarere enn noe annet, et sted å svømme så lenge det varer, sannhet i ring og i ring, du kan drukne eller gå på vannet til det svarer, dykke etter sykler på bunnen, i grunnen tenke på alt eller ingenting, drikke sanden fra glasset, sakte fordrive tiden, ditt sinn, taktfast umulig, HVA SA DU? kan jeg ikke synge? jeg vet, bare begynnelser og utbrudd, som PRIMALSKRIKET! hva vil det si å bli dradd inn i noe som er uforståelig, forståelig absurd og ekte? hadde du åpnet den glødende døren på direkten? vi rekker bare fornektelsen før livet passerer i revy, vi steiker frokosten i sollyset på verandaen, blant fugledritt og tåpelige avisoppslag, med salt glir det ned, "faker" en ny dag, halvt interessert, hører ikke til i lyden fra motorveiens biljag, det ruglete kav, hverdagens mas, DU VILLE GLEMME, ikke bestemme, raste, ikke haste i et heseblesende tempo gjennom hundredelssekundenes rotteritt med inkludert t-banegymnastikk, aldri presis røpet du din dårlige kondis, alltid løpende etter noe, etter deg selv, et lys, mens livet er en elv er du selve elven. . .